

Μακεδονίας, τῇ ἐξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, Πτολεμαῖος—Τὸ λοιπὸν τῆς ἐπιγραφῆς δὲν ἀνεγινώσκετο. Ὁ λίθος οὗτος ἐκάλυπτεν ἀνασκαφὴν, περιέχουσαν δύο ἀρχαιότατα ξίφη, περικεφαλαίαν, ἀσπίδα, καὶ μεγάλους τινὰς πηλίνους ἀμφορεῖς. Ἐπὶ τῆς λαβῆς μιᾶς τῶν μαχαίρων ἦτον ἡ εἰκὼν ἀνθρώπου, ἐπὶ δὲ τῆς περικεφαλαίας ἦσαν γλυφαί, παριστάνουσαι τὸν Ἀχιλλεῖα σύροντα τὸ πῦμα τοῦ Ἐκτορος περὶ τὰ τείχη τῆς Τρωάδος. Πιθανὸν ὅτι τρικυμία κατέλαβε τὸν Πτολεμαῖον τοῦτον εἰς τὸν Μέγαν Ὠκεανὸν (ὡς ἐκάλουν οἱ Ἕλληνες τὸν Ἀτλαντικὸν) καὶ ἐρρίψεν αὐτὸν εἰς τὰ παράλια τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Ἡ δὲ σιωπὴ τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων περὶ τοῦ συμβεβηκότος τούτου εὐκόλως ἐξηγείται μὲ τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι ζητήσας νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐχάθη μετὰ τοῦ πληρώματος, καὶ οὕτω δὲν διεσώθη καμμία τῆς ἀνακαλύψεως αὐτοῦ εἰδήσις.

Μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς ἐν Ἰνδία Ἑλληνικῆς δυνάμεως οὐδὲν Εὐρωπαϊκὸν ἔθνος κατέλαβε κτήματα εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ἐκτὸς πρὸς τὰ τέλη τῆς δεκάτης πέμπτης ἑκατονταετηρίδος. Ἡ τῶν πολιτικῶν σχέσεων ὁμως μεταβολὴ δὲν ἐπέφερον οὐσιωδῆς τι ὡς πρὸς τὸ μετὰ τῆς Ἰνδίας ἐμπόριον. Τοῦτο ἐξηκολούθει ἔτι ν' ἀκμάζῃ καὶ ν' αὐξάνῃ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς Ἀλεξανδρείας, ὑφ' ἧς μόνης καὶ κατεῖχετο.

ΠΕΡΙ ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΙΑΣ.

Ἡ ΜΕΝ μεμψιμοιρία εἶναι δυσάρεστος διάθεσις τῆς ψυχῆς καθ' ὅλων τῶν γινομένων, ὅπως ἂν γίνωνται. Ὁ δὲ μεμψίμοιρος τοιοῦτος, ὥστε, ἀφοῦ τὸν στείλῃ ὁ φίλος μερίδα ἀπὸ συμπόσιον, λέγει πρὸς τὸν κομίσαντα, Ἐλυπήθης τὸν ζωμὸν, καὶ ὀλίγον οἶνον, καὶ δὲν μ' ἐκάλεσας εἰς τὸ δεῖπνον; Καὶ ἐνῶ καταφιλεῖται ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἀπὸ ψυχῆς ἀγάπης αὐτῆς. Μέμφεται δὲ καὶ τὸν Θεὸν, ὅχι διότι ἐβρεξεν, ἀλλὰ διότι ὕστερον. Ἄν δὲ καθ' ὁδὸν συμβῇ νὰ εὕρῃ χρήματα, λέγει, Ἀλλὰ θησαυρὸν δὲν εὕρηκα πώποτε. Καὶ ἂν ἀγοράσῃ δοῦλον καλὸν εἰς ὀλίγην τιμὴν, ἀφοῦ παρεκάλεσε πολλὰ τὸν πωλητὴν, λέγει, Θαυμάζω ἂν εἰς τόσον ὀλίγην τιμὴν ἠγόρατα τόσον καλὸν δοῦλον. Πρὸς δὲ τὸν μετ' αὐτοῦ συγχαίροντα, διότι ἀπέκτησεν υἱὸν, λέγει, Ἄν προσθέσης, καὶ ὅτι ἐξημιώθῃ τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας μου, θέλεις εἰπεῖν ἀλήθειαν. Καὶ ἂν εἰς τὸ δικαστήριον κερδίσῃ, λαβῶν ὄλας τὰς ψήφους, μέμφεται τὸν συνήγορον, ὅτι παρέλειψε πολλὰ ἀπὸ τὰ δίκαιά του, καὶ δὲν τὰ ὠμίλησεν. Ἄν δὲ εἰς ἀνάγκην τοῦ προσφέρωσιν οἱ φίλοι χρηματικὴν βοήθειαν, καὶ τὸν συγχαρῇ τις ἔνεκα τούτου, λέγει, Καὶ πῶς; ἐνῶ πρέπει νὰ ἐπιστρέψω πρὸς ἕκαστον τὰ χρήματα, καὶ περιπλέον νὰ εὐγνωμονῶ ὡς εὐεργετηθεῖς.—ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ.

Ο ΕΥΡΙΑΚΩΝ τὴν ἀλήθειαν, αὐτὴν δὲ μὴ ἀγαπῶν, ὁμοιάζει τὴν νυκτερίδα, ἣτις, ἂν καὶ ὀφθαλμοὺς ἔχῃ νὰ διακρίνῃ ὅτι ὑπάρχει ἥλιος, ἔχει ὁμως ὀφθαλμοὺς τόσον πονηροὺς, ὥστε δὲν εὐφραίνεται εἰς τὸν ἥλιον.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΙ.

ΘΕΛΕΤΕ ὑπογραμμοὺς τινὰς τῆς ἀνθρωπίνης τελειότητος, τὴν ὁποίαν εἰδίδασκεν ὁ Ἰησοῦς; Ἀκούσατε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διηγουμένους τὰ τοῦ βίου του. Θέλω ἀναφέρειν τινὰ ὡς συντείνοντα μάλιστα εἰς τὴν ἡθικὴν, καὶ ὡς ὠφέλιμα εἰς τὴν νεολαίαν.

Φιλονεικία (λέγει ὁ Λουκᾶς) ἐγένετο μετὰ τῶν μαθητῶν, τίς αὐτῶν ἔσται ὁ μεγαλύτερος; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς: Ὁ βασιλεὺς τῶν ἔθνων κυριεύουσιν αὐτὰ, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτὰ καλοῦνται εὐεργεταί. Σεῖς δὲ μὴ πράξετε οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακωνῶν. Ὁραῖον μάθημα ἰσότητος! Ἐθνη! θέλετε νόμους ἰσότητος; δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχητε τούτους γεγραμμένους εἰς χάρτην συνταγματικὸν, ἀλλ' οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ σεῖς αὐτοὶ χρεωστεῖτε ἅπαντες νὰ καθαρῖσητε τὴν καρδίαν ἀπὸ πάσαν φιλαρχίαν, καὶ ὡς ἄρθρον πίστεως νὰ παραδεχθῆτε τὴν ἀπάρνησιν πάσης φιλοπρωτείας· διότι ἐκ τῆς ἀπαρνήσεως τῆς φιλοπρωτείας ἕκαστου μέλους τῆς κοινωνίας παράγεται ἡ γενικὴ ἰσότης.

Ὁ Ἰησοῦς, διηγούντων οἱ Ἀπόστολοι, κατὰ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, εἰς τὸ χωρίον Γεθσημανί, ἀποσπασθεῖς εἰς λίθου βολὴν, προσήυχετο. Προγνωρίζων δὲ τὴν ἄραν, καθ' ἣν ἐμελλε νὰ συλληφθῇ, ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητὰς του, καὶ εἶπεν: Ἰδοὺ πλησιάζει ὁ παραδιδούς με· ἐλάλει ἔτι, ὅτε ὁ Ἰούδας ἦλθε μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων, καὶ πλησιάσας πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐφίλησεν αὐτόν. Εἰς αὐτὸ τὸ φίλημα, τὸ ὁποῖον ὁ προδότης μαθητῆς ἔθετο σύνθημα τῆς παραδόσεως τοῦ διδασκάλου του, εἰς αὐτὸ τὸ φίλημα τὸ κεντῆσαν ἀναμφιβόλως τὴν καρδίαν τοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ τὴν λόγῃν, ἣτις ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἐνύξε τὴν πλευρὰν του, ὁ Ἰησοῦς, ὅλος ἀγαθότης, ὅλος συγχώρησις, λέγει πρὸς τὸν προδότην: Φίλε, διὰ ποῖον ἦλθες;

Ὁ Ἰησοῦς (λέγει ὁ Ἰωάννης) κατὰ τὸ Ἱερὸν εἰδίδασκε τὸν λαόν· τότε οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι φέρουσι πρὸς αὐτὸν γυναῖκα ἐπὶ μοιχεία συλληφθεῖσαν, καὶ λέγουσι: Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον αὐτοῦ διέταξεν αἱ τοιαῦται νὰ λιθοβολῶνται· σὺ τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς, βλέπων τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον τῆς γυναικὸς, πρὸς αὐτοὺς εἶπεν, Ὁ ἀναμάρτητος ἐξ ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῆς βαλέτω. Οἱ λιθοβόλοι, ἐλεγχόμενοι ἀπὸ τὴν συνειδήσιν, ἐξήρχοντο εἰς καθεῖς, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων. Οὕτως ἀπέμεινε πλησίον τῆς γυναικὸς μόνος ὁ Ἰησοῦς, κάτω κύπτων· ἀλλὰ βλέπων τοὺς πάντας φυγόντας· Ἰυνή, εἶπε, πού εἰσιν οἱ κατήγοροί σου; κάνεις δὲν σὲ κατακρίνει; Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη, Κάνεις Κύριε! ἐπανάλαβε δὲ ὁ Ἰησοῦς, Οὐδ' ἐγὼ σὲ κατακρίνω· πορεύου, καὶ μὴ πλέον ἀμάρτανε. Σωτηρία ζωῆς μετὰ πόσης μετριοφροσύνης χορηγούμενη! ὁποία γλυκεῖα παραινέσις! ἡ νοθεσία δὲν προσβάλλει τὴν εὐεργεσίαν. Εἰς